

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТЪ НА РЪЧЬ-ТА.

МЪСТОИМЕНІЕ.

(das Fürwort).

§ 30)

За да се избѣгни неприятно-то повтаряне на едно *имя*, кое-то назначава едно лице, или едно кое да е нѣщо: — стави се на негово-то мѣсто едно друго слово, кое-то и за това се називава въ Грамматика-та: *мѣстоименіе*. Мѣстоименія-та въ Нѣмскій языкъ се раздѣлятъ на 1) *Личны*, 2) *При-
тязателны*, 3) *Указателны*, 4) *Относителны*,
5) *Вопросителны* и 6) *Неопредѣленны*.

I. За личны-тѣ мѣстоименія

Лични-тѣ мѣстоименія (die persönlichen Fürwörter) сж слова, които назначаваатъ и държатъ мѣсто на лица. Тѣ назначаваатъ първое лице съ *ich*, азъ; второе съ *du*, ты; и третѣе съ *er*, онъ; *sie*, она; *es*, оное, то. — Първое лице е онова, що хортува. Второе, е онова, на кое-то се хортува. Третѣе е онова, за кое-то се хортува.